

[Lange.]

taget med. Ja, men det er ikke sikkert, at den meget stærkt formindskede Indførsel af Oliekager — er det jo særlig — i den Periode, her tales om, betyder, at der er brugt et tilsvarende større Kvantum Korn. Det, at der i de sidste Aar har været en mindre Indførsel af Oliekager, kan lige saa godt skyldes, at Landbruget paa Grund af de meget smaa Smørpriser har fodret mindre stærkt. Enhver, der kender til Landbrugets Forhold, vil vide, at man i høj Grad har begrænset Forbruget af Oliekager, ikke ved at erstatte det med Korn, men ved at nedsætte Forbruget i det hele, og det er vel ogsaa Tilfældet i Øjeblikket. Der er ingen Tvivl om, at nu, da Kærne er kommet hurtigt paa Græs, er der et meget stort Antal Landmænd, som kun giver et meget lille Tilskud af Oliekager, skønt Kærne maa tages ind om Natten, medens Landbrugere, hvis Smørprisen havde været tilfredsstillende, vilde have brugt et langt større Kvantum Oliekager. Derfor kan man ikke tage disse Tal som Udtryk for, at der maa være brugt et tilsvarende Kvantum Korn. Men det er alt sammen noget, som man vilde faa et udmærket Overblik over, hvis man gik med til det Forslag om Korntælling, som vi har stillet.

Endvidere udtalte den højtærede Landbrugsminister, at vort Forslag kun paa eet Punkt adskiller sig principielt fra det Forslag, der blev stillet af Ministeren i Fjor, nemlig derved, at vi foreslaar en fast Afgift. Det mente Ministeren ikke var nogen Fordel, men tværtimod en meget uheldig Ordning. Jeg mener, at det er et absolut rigtigt Princip at have en fast Afgift, for hvad fører det andet til? Det fører til, at man indfører Kornsorter, som maaske er meget for dyre at indføre. Man stiller hverken Forbrugere af Korn eller Købmændene over for at skulle købe de Varer, som det nu er mest fordelagtigt for os at indkøbe ogsaa national-økonomisk set, fordi de ved, at naar Afgiften er forskellig for de forskellige Varer, bliver alle Varer lige dyre. Naar Rugprisen er overordentlig billig, saaledes som den var i den Periode, da vi havde den forrige Kornordning — den var jo flere Kroner billigere end for andet Korn, og Rug vilde normalt være indført i meget stor Udstrækning —, indfører man Rug til Brød, men man indfører det ikke til Foderbrug, for naar man kan købe Hvede og Byg til samme Pris, er det naturligvis for de fleste Forbrugere behageligt at bruge disse Kornsorter, og paa de allerfleste Omraader vil de blive

foretrukket, naar Indkøbsprisen er den samme. Men det kostede det danske Samfund mange Millioner. Det er ogsaa naturligt ved Salget inden for Landets Grænser, at Kornpriserne giver et Fingerpeg om, hvilke Kornsorter man skal spare paa, og hvilke man skal bruge, og det er naturligt, at den, der skal sælge noget af sit Korn og fodre andet op, anstiller en Beregning over, hvilke Kornsorter det nu betaler sig for ham at sælge, og hvilke Kornsorter der er saa billige, at det er naturligt at fodre dem op. Det er den Slags økonomiske Beregninger, som det ikke betaler sig at sætte helt ud af Spillet.

Men dertil kommer, at de Folk, som handler med Korn, de, der skal indføre Korn fra Udlandet, i mange Situationer vil være tvunget til at foretrække Udlandets Korn for dansk. Den Købmand eller den Møller — og den højtærede Landbrugsminister mener jo, at der skal være fuldkommen fri Indførsel, naar vi har en Kornafgift —, som i Oktober Maaned regner med, at Prisen paa Korn vil stige i Løbet af Vinteren, vil ikke købe dansk Korn paa Levering til de Tidspunkter, da han ved, at det ikke kan stige, fordi Prisen paa det danske Korn er ens. Hvis de derimod køber fremmed Korn og deres Beregninger er rigtige, vil Afgiften paa det Tidspunkt, da de indfører Kornet, være faldet saa meget, som Kornprisen er steget. Det er ikke nogen god Ordning, naar man i en Kornlov, hvorigennem man vil hjælpe det kornsælgende Landbrug — jeg skal gerne sige det kornsælgende, da Landbrugsministeren holder saa meget af dette Udtryk —, har en Hovedbestemmelse, der maa henvisse Kornkøberen til at foretrække fremmed Korn for dansk Korn. Derfor mener jeg, at vort Forslag om en fast Afgift i Stedet for en svingende Afgift er velovervejet og i høj Grad begrundet.

Landbrugsministeren (Bording): Naar jeg før fremsatte den Udtalelse, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maatte have en Bagtanke med Forslaget om en Korn-tælling, var det, fordi den ærede Ordfører selv sagde, at der ingen Fare var for Overfyldning af Korn i Øjeblikket, da Verdensmarkedets Priser snarest bliver nedadgaende i de kommende Maaneder. Den ærede Ordfører sagde tillige, at hverken Landmændene eller Købmændene vil købe forud, fordi de ved, at hvis vi ikke faar en Kornordning, bliver Priserne lavere i de kommende Maaneder. Det er jo netop ogsaa min Betragtning, at hvis man ikke ved en Korn-tælling og derefter en Begrænsning af Ind-